Onsdag 130724

Startade från Västerås vid tiotiden och åtta mil och 1,5 timmar senare var jag framme i Malmköping där Agneta väntade med kaffet klart. Vi fikade och jag installerade mig i mitt rum. Agneta har gott om rum i sitt föräldrahem, så vi behöver inte dela. Jag bor i master bedroom med tre sängar och gott om svängrum. Möblemanget är 40-tal, trasmattorna är hemvävda och fönstret öppet. När jag lämnat ifrån mig mitt bagage åkte vi till Flen för att möte Viviann vid tåget. Vi är framme i god tid och innan vi åker till stationen tar vi en sväng till ett ostmejeri och köper lite goda ostar.

På perrongen får vi chansen att utföra dagens goda gärning när en invandrarkille inte kan köpa den biljett han behöver, för det finns ingen biljettkassa utan bara en automat där man måste betala med kort, vilket han förstås inte har något. Jag köper hans biljett och han ger mig sina pengar.

Tåget med Viviann inkommer och vi lastar in henne och hennes väska och kör tillbaka till Malmköping. Vädret är strålande. I Malmköping är det torgkväll och vi promenerar bort till torget och köar till fiskbilen. När det blir vår tur köper vi kummel och rökt makrill. Sedan tittar vi i de olika stånden och Vivi-Anne hittar ovanliga matvaror att köpa. Hon köpte granskottssylt! Det smakar inte så illa, faktiskt. Jag kompletterade min bristfälliga packning genom att köpa ett par örhängen så inte öronen skulle kännas så tomma. Även ett par pulsvärmare köpte jag, trots att vädret inte direkt uppmuntrade.

På kvällen steker jag kummeln och vi sitter ute och äter och sedan sitter vi kvar rätt länge och pratar. Det är en sån vacker kväll,

Torsdag 130725

Frukost vi halv nio. Efter den bestämmer vi oss för att försöka ta en cashe, nu har jag ju investerat i en riktig app och enligt den ligger den en cash 300 meter bort. Vi traskar glatt iväg och Agneta berättar om husen vi passerar och snart är vi nere vid banvallen där cashen ska finnas. Hur jag än vänder mig indikerar telefonen att cashen ligger på andra sidan av ett djupt vattenfyllt dike. Kändes inte som det mest tantvänliga stället att försöka nå i shorts och sandaler, men är man geocashare, jag har ju tagit en i Västerås, så är man och jag klättrade, med fara med liv och lem, ner så jag nådde det jag misstänkte var gömstället. Balanserande på ett par löst liggande stenar når jag upp och tar bort en lös sten. Vilken lycka! Där ligger ett fint snäckskal. Vi har hittat cashen. Jag tror att Vivi-Anne och Agneta blev minst lika nöjda som jag. Agneta drog upp mig ur diket och jag fyllde i loggen som låg i ett urinprovsrör och sedan höll hon i mig när jag återbördade cashen. Det var en härlig känsla.

I lördags hade vi ju försökt ta två casher här i Malmköping, men misslyckats totalt fast vi var tre vuxna och två ivriga nioåringar som letade. Nu kände vi att vi var på gång och fortsatte direkt till det kända äldreboendet som 100-åringen smet från och den här gången behövde vi inte leta så länge innan vi hittade cashen, loggade och på väg till Malmahed och den cashe som vi inte hittade där. Nu gick vi i princip rätt på den och den fanns precis där vi letade som mest i lördags. Jag kan inte förstå hur vi kunde missa den då.

Väldigt nöjda med vår cashejakt upptäckte vi plötsligt att det var väldigt hett och att vi var törstiga och trötta. Dags att gå hem. Man hade börjat bygga upp för marknaden som börjar i morgon. Väl hemma släckte vi törsten och packade badväskorna och tog bilen till badet. Det kändes som att vi gått nog.

Låt oss säga att vi inte var ensamma vid badplatsen. Det är ett gudomligt väder och många hade fått samma strålande idé som vi. Agneta kände förstås till ett annat ställe vi skulle kunna bada på, nämligen bryggorna vid hopptornet och ledde oss dit över åsen. Det var nästan som att gå till klippan vid Stångehamn, smala stigar och barrskog. Vi tog oss över och ner på andra sidan och vi var inte ensamma där heller, men det såg helt ok ut. Först gick Vivi-Anne och jag i och Agneta vaktade våra saker. Vivi-Anne steg nedför stegen och ut i vattnet alldeles oberörd. Jag gick nedför stegen bit för bit och lät kroppen domna bort bit för bit innan jag till sist var helt i vattnet. Jag stannade inte länge, men jag hade i alla fall badat. Agneta och jag byttes av och Vivi-Anne, det blötdjuret, stannade i vattnet hela tiden och gick upp och så i en och två gånger till. Jag var djupt imponerad, men mest glad att vara på land.

När Agneta och Vivi-Anne badat klart åkte vi hem och hängde våra badkläder på tork och for iväg på en utflykt över Dunker, Stjärnhov och till Sparreholms slott. Då hade kaffetarmen slagit till och hungern gjort sig påmind, men där fanns ett slottskafé och vi köpte oss stora köttbullsmackor och kaffe. Sålunda stärkta åkte vi hem och tog två casher till i närheten av Skogskyrkogården, innan vi satte oss ner till en delikat middags bestående av rökt makrill, färsk potatis och spenat.

Fredag 130726

Efter vår utmärkta frukost tog vi itu med rengöring av oss själva. Det är inte så lätt som det låter när man inte har något varmvatten, men vi värmde vatten i vattenkokare så man kunde få lite varmvatten och tvätta håret och blaska av sig i. Sedan var det lugnt tills det blev lunchdags då vi gick till Hotellet och åt dagens. Utanför stod det ett antal seg-ways, som vi trodde var till uthyrning, men de visade sig tillhöra poliserna som satt i matsalen och åt lunch. Vi åt lax och stuvad potatis respektive Wallenbergare. Det var gott.

Sedan skulle vi gå och se hur det stod till med uppbyggandet av marknaden. Det gick väldigt bra för massor av stånd var redan igång och sålde saker, fast marknaden egentligen inte skulle öppna förrän klockan 16. Vi köpte det vi ville innan öppnandet. Mest köpbenägen var Viviann som köpte skor, väska och BH. BH köpte vi tre stycken, en till oss var, någon sorts BH känd från TV. Goda ostar köpte vi också.

Vid femtiden åkte vi till Hälleforsnäs och musikalen Tillbaka till den förlorade planeten. Vi kom förstås alldeles för tidigt, men vi hann se herrgården och besöka Outlet-försäljningarna. Där köpte jag en blus och tre linnen och när de andra fick se mina linnen ville de också ha, så nu har vi likadana.

Musikalen var bra, amatörskådespelarna var duktiga, både på att agera och att sjunga. I publiken satt, förutom vi då förstås, ännu en kändis, Christina Jutterström.

Vi kom hem vid tiotiden och då tog vi oss ost och vin och pratade om det vi upplevt och så försökte vi få tag på musiken på Spotify och så installerade vi Spotify på Agnetas dator för framtida behov. Det blev ganska sent innan jag somnade.

Lördag 130727

Jag sov till halv nio, men jag fick frukost ändå. Lika god fruktsallad som i går, fast med annat innehåll. Idag hade vi bestämt att vi skulle åka till Eskilstuna och till Sigurdsristningen och vid tiotiden var vi klara för avfärd.

På vägen in till Eskilstuna mötte vi hundratals bilar som var på väg till marknaden, så vi tyckte inte att det gjorde så mycket att vi åkte härifrån. Vivianns iPhone har pajat, batteriet har slutat ta laddning, så vårt första stopp blev Telia-butiken och de tog hand om telefonen och skulle försöka få fart på den. Under tiden gick vi och köpte oss ett hästbolag och fikade. När vi kom tillbaka fick vi tyvärr veta att inte heller de kunnat få fart på den åt henne, så vi tog den med oss och åkte till Sigurdsristningen.

Där köpte jag en talade guidning visa QR-läsare och medan vi lyssnade på den ringde det en karl från Gotland och började prata om vår förra husbil, som han var spekulant på. Vi pratade en lång stund, men det visade sig att guidningen gjort paus medan jag pratade i telefon. Praktiskt.

Efter ristningen åkte vi till Strömsholms slott och försökte få lite lunch. Först råkade vi hamna på restaurangdelen, men en titt på priserna i menyn fick oss att raskt flytta över till Cafét, som vi siktat på från början. Cafét höll till i källaren i slottet och där nere var det svalt och skönt och när vi fick varsin jättelång ingefärskaka av kocken, bestämde vi oss för att äta nere i valven.

Salladerna var jätteläckra och stora, vi åt av alla tre sorterna och brödet var gott och vi blev så mätta och belåtna att vi kände att vi borde motionera lite efter maten. Det gjorde vi genom att titta var det kunde finnas någon lämplig cashe att leta upp. Det fanns en som hette Sigurd. Den borde vi förstås ha letat upp när vi var där, men nu började vi gå Sigurdsleden tillbaka och det var en mycket vacker promenad med vackra blommor och goda hallon, ända tills vi upptäckte att vägen spärrades av en flock respektingivande kossor. Då

vände vi och gick tillbaka. Sen tog vi bilen och åkte till ristningen för att komma på andra sidan om kossorna.

Appen ledde oss upp i bokskogen och vi traskade fram på prasslande löv och lyckades faktiskt hitta cashen, logga den och ta oss tillbaka till bilen för att åka hem till Malmköping.

På vägen tillbaka mötte vi massor av bilar som kom från marknaden, men det kom ändå en funktionär och tänkte kräva oss på parkeringsavgift när vi svängde in på Järnvägsgatan. När vi sa att vi bodde på Kungsgatan fick vi åka.

Agneta fick besök av sin kompis Solveig under eftermiddagen. Hon behövde också vila ett tag under päronträdet innan hon tog bussen tillbaka till Eskilstuna. När hon gått bestämde vi oss för att ta ännu en runda på marknaden. Då var klockan runt sju och kvällens underhållare Sten och Stanley började just spela, vilket gjorde att det var rätt glest bland ståndena. Jag hittade lite av varje som Malin ska få i present, hon fyller år idag. Agneta köpte en väska och Viviann bytte sina tofflor till en mindre storlek. De köpte också lite fler bra-att-ha-saker, plus att vi köpte onyttigheter som wienerbröd och godis som också följde med hem.

Wienerbröden är förtärda och vi har försökt få ordning på Vivianns försvunna SMS-biljett. Det gick inget bra. Hästarna gick inte heller så bra, visserligen hade vi 6 rätt, men det gav bara 31 kronor!

Nu sitter vi och lyssnar på gamla Povel Ramel – låtar. Han var fantastisk. En granne har en väldigt högljudd fest, men den ska väl ta slut någon gång.

Söndag 130728

Festen flyttade inomhus vid midnatt och jag hade inga problem att somna. När jag som vanligt vaknade vid fyratiden för det obligatoriska toalettbesöket, hörde jag att festen fortfarande pågick! Vilket födelsedagspartaj!

Nästa gång vaknade jag vid åtta och då var det lagom att stiga upp. Idag började jag med hårtvätt och avvaskning innan frukost och kände mig verkligen vederkvickt. Frukosten var lika utsökt som tidigare morgnar. Det är den färska fruktsalladen som serveras som gör susen, speciellt när det ligger ett eller två körsbär från trädgården överst.

Viviann ägnade lång tid åt att komma fram till SJs kundtjänst för att få hjälp med sin avdöda biljett, men det verkade hopplöst. Hon försökte när vi satte oss i bilen för dagens utflykt, hon höll tålmodigt på när vi stannade vid stationen i Byringe. Där skrev vi in oss i gästboken och slog på Geocashingappen för att se om det fanns någon i närheten. Det gjorde det och efter lite trixande med parkering och trafik, hittade Agneta den utan några som helst problem. Den loggades och vi fortsatte mot Strängnäs tills vi kom förbi flera reklamskyltar för Emma Grön och våfflor. Då blev vi kaffesugna och svängde in dit.

Våfflan var suveränt god och serverades med hemgjord glass, grädde och sylt. Viviann, som nu gett upp hoppet om SJ, åt saffranspannkaka med grädde och sylt och var lika nöjd hon. Så gjorde jag en

cashe-koll och det fanns en som hette Emma Grön. Medan Viviann ringde sin mamma begav Agneta och jag oss ut på jakt. Det var inte långt och när vi hade lokaliserat området kom det två små flickor med en iPhone i handen och var ute på samma uppdrag. Vi loggade den och i flickornas fall var det pappan som gjorde det. Han var en erfaren jägare, som hade tagit sin första cashe i Florida, sa han. Nu hade han över 800. Agneta och jag hade just tagit vår nionde och dröp av.

Så for vi till Länna bruk för att försöka ta en till. Vi är rätt säkra på att vi var på rätt ställe, men nässlor och hög vegetation fick oss att avstå från att försöka rota fram den. I stället åkte vi tillbaka till Malmköping och löste DNs söndagskryss.

Sen var det dags att gå till marknaden och lyssna på Kalle Moraeus och hand band Hej Kalle! Vi satt på dynor på gräset och runt omkring oss satt massor av andra Kalle-fans i stolar och på marken. Han bjöd på en riktig live-spelning. Dvs. det lät inte alltid så vackert, men det var på riktigt. Vi försökte ta bilder och vi filmade lite och på det hela taget var vi väldigt nöjda, utom när karln närmast Agneta idiotrökte och tjejerna till höger om mig inte kunde hålla tyst.

Det började droppa och Agneta skyndade hem för att rädda dynorna. Viviann och jag gick till Tempo och köpte sill, gräddfil och bröd. Ja, vi föll för varsin punchbägare till kaffet. Så fixade Agneta fram dagens middag, jättegott. Hennes brorson Magnus ringde och ville komma och plocka vinbär. Han dök upp till kaffet och tog en kopp med oss. Han fick ingen punchbägare, han fick en sirapssnitt. Så plockade han sina bär och vi drog oss tillbaka till salen och lyssnade på musik och pratade.

När det blev nyhetsdags slog vi på TVn och såg Rapport och Antikrundan, fast Viviann föredrog radioteatern. Jag gick på toa och när jag tvättat händerna råkade jag kasta en blick i spegeln och upptäckte till min förskräckelse att jag hade ett ettöringsstort blålila märke på underläppens kant. Hjälp! Förmodligen har jag fått en blodutgjutning utan att jag märkt något. Vi tittade på våra bilder och såg att jag hade den redan under uppträdandet.

Vi avslutade kvällen med goda ostar och gott vin.

Måndag 130729

Vi sitter i godan ro och äter frukost. Idag hade Agneta lyxat till det med bacon och äggröra med kantareller, förutom fruktsalladen och allt det andra. Då kommer killarna som ska byta panna åt Agneta. Det var sagt att de skulle komma innan lunch och det måste man väl säga att halv tio är. Vi äter i alla fall klart och så ber vi att de ska sätta på vattnet en stund så vi kan borsta tänderna och det gör de. Vi har också packat ihop våra saker och lagt allt i bilen.

Man kan kanske säga att vi flyr fältet, men själva tycker vi att vi gör ännu en utflykt. Vi åker upp till campingen och letar efter den cashe som ska finnas där. Vi hittar den inte, men personalen på Turistbyrån ger oss en ledtråd och vi hittar den. Malmköping har en väldigt aktiv hembygdsförening och vi fortsätter ner till Hembygdsgården. Allt är stängt, men Agneta är en god

guide. Att det råkar finnas en cashe där var nog en ren tillfällighet. Den hittade vi rätt lätt, men det visade sig vara svårare att få fram den från gömstället och kunna logga den, men det gick.

Efter den framgången gick vi raskt över gatan för att hitta nästa cashe. Den gick vi bet på, trots att vi försökte på flera ställen och olika sätt. Nåja, you can't win them all. I stället bestämde vi oss för att åka till Gästgiveriet och äta lunch. Det gick inte heller så bra. De hade stängt. Behövde väl vila sig efter marknadshelgen kan man tro.

Plevnagården hade öppet och vi fick en väldigt god lunch. Vi passade på att ta en titt i deras presentbod, men vi såg inget vi ville ha, så vi åkte tillbaka till Agnetas och parkerade oss under päronträdet. Där satt vi tills det var dags för mig att köra Viviann till Flen och hennes tåg. När vi hunnit ca 6 km från Malmköping, ringer Agneta. Hon har hittat Vivianns käpp, som hon glömt. Bara att vända. Nåja, vi hade gott om tid och flyt med trafikljusen, så vi kom i god tid. Tåget skulle avgå från spår två, vilket betydde trappa ner, tunnel och trappa upp, men vi hann det gott.

När Viviann bordat sitt tåg gick jag tillbaka till bilen och skulle åka hem. Jag slog in Eskilstuna på GPSen för jag trodde nog att jag skulle kunna åka någon annan väg än tillbaka till Malmköping och vanliga vägen hem. Det fanns flera vägar att välja på och jag ställde in den kortaste och blev ledd via Hälleforsnäs, Hållsta och Skogstorp, men när jag kände igen mig i Eskilstuna stängde jag av vägledningen och åkte sista bilen hem på egen navigering.

Så var det slut på 2013s jättetrevliga och upplevelserika Kompisresa. Tack Viviann och Agneta!